

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรณีศึกษาโรงเรียนชัยสิทธิ์वास “พัฒน สายบำรุง” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาและจัดทำร่างรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3) เพื่อนำรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้จริงในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรณีศึกษาโรงเรียนชัยสิทธิ์वास “พัฒน สายบำรุง” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี) 4) เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จากรูปแบบที่พัฒนาขึ้น (กรณีศึกษาโรงเรียนชัยสิทธิ์वास “พัฒน สายบำรุง” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี) โดยผู้วิจัย ได้ดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาและจัดทำร่างรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรม ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยสังเคราะห์เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นโยบาย การพัฒนาสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรม ยุทธศาสตร์ และจากข้อมูลเชิงประจักษ์จากสถานศึกษาต้นแบบ กลุ่มผู้ให้ข้อมูลหลัก ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา รองผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบโครงการที่เกี่ยวข้องของโรงเรียน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังเช่น โครงการหนึ่งโรงเรียนหนึ่งนวัตกรรม โรงเรียนส่งเสริมทักษะวิชาชีพ โรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โรงเรียนมาตรฐานสากล และโรงเรียนที่ใช้การบริหารจัดการระบบคุณภาพที่เน้นการมีส่วนร่วม เป็นต้น จำนวน 5 โรงเรียนๆ ละ 3 คน จำนวนทั้งสิ้น 15 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรม ของโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยประยุกต์ใช้เทคนิคการวิจัยแบบเดลฟาย (3 รอบ) จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 17 คน และขั้นตอนที่ 3 การศึกษาการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้น ในโรงเรียนชัยสิทธิ์वास “พัฒน สายบำรุง” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี และการประเมินความเหมาะสมต่อการใช้รูปแบบที่พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 40 คน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบประเมินความ

เหมาะสม จำนวน 65 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้ออยู่ระหว่าง 0.80 - 1.00 และขั้นตอนที่ 4 การประเมินผลการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรมโดยการประเมินผลเชิงประจักษ์และความพึงพอใจต่อการใช้การบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาของโรงเรียนชัยสิทธาวาส “พัฒนสายบำรุง” กลุ่มตัวอย่าง แบ่งเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้ 1) กลุ่มผู้มีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียน โดยตรง ได้แก่ ผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 22 ข้อ (ฉบับที่ 1) มีค่าความเชื่อมั่นแต่ละฉบับ เท่ากับ 0.91 และ 2) กลุ่มผู้รับบริการ ได้แก่ ผู้ปกครองและนักเรียน (ฉบับที่ 2) จำนวน 314 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 20 ข้อ และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.94 ทั้ง 2 ฉบับมีค่าดัชนีความสอดคล้องรายข้ออยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 และกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตารางของ Krejcie and Morgan, (1970) ใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์ของการประเมินตัวชี้วัดตามเกณฑ์ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษารูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 2 มิติ ดังนี้

1.1 มิติด้านองค์ประกอบของการจัดการสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม ประกอบด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการกำหนดเป้าหมาย 2) ด้านการสร้างความเข้าใจร่วมกัน 3) ด้านการมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลง 4) ด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำงาน 5) ด้านพัฒนาการเรียนรู้ การนิเทศ 6) ด้านการสร้างวิธีการทำงานแบบใหม่ และ 7) ด้านการประเมินผล

1.2 มิติการบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนสู่องค์กรนวัตกรรม เป็นการบริหารจัดการเพื่อผลักดันให้องค์ประกอบทั้ง 7 ด้าน ของสถานศึกษาได้ดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วย 1) การใช้กระบวนการบริหารเชิงคุณภาพ (PDCA) ที่เน้นการมีส่วนร่วม และ 2) การใช้กระบวนการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพในองค์กร (PLC)

2. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยใช้เทคนิคแบบเดลฟาย (3 รอบ) โดยผู้เชี่ยวชาญสรุปความเห็นต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม พบว่าทุกด้านในแต่ละองค์ประกอบทั้งมิติด้านองค์ประกอบของสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม และมิติการบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนสู่องค์กรนวัตกรรมที่เน้นการมีส่วนร่วม ด้วยการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพและการบริหารด้วยระบบคุณภาพ มีค่ามัธยฐานมากกว่า 3.50 และพิสัยควอไทล์น้อยกว่า 1.50 ทุกประเด็นการพิจารณา

3. การใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรมของโรงเรียนชัยสิทธิवास “พัฒน สายบำรุง” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี โดยใช้กระบวนการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมในทุกชั้นตอน พบว่าทั้งมิติด้านองค์ประกอบของสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรม ทั้ง 7 องค์ประกอบ และมิติการบริหารขับเคลื่อนสู่องค์การนวัตกรรม ด้วยกระบวนการเสริมสร้างชุมชน การเรียนรู้ทางวิชาชีพและกระบวนการบริหารเชิงคุณภาพ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

4. การประเมินผลที่เกิดจากการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรมของ โรงเรียนชัยสิทธิवास “พัฒน สายบำรุง” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี พบว่าสถานศึกษามีผลงานการพัฒนานวัตกรรมทั้งในระดับองค์การ ผู้บริหาร ครู และนักเรียน จนได้รับ รางวัลทั้งในระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับภาค และระดับประเทศ ผลงานเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์การ ประเมินของระบบประกันคุณภาพการศึกษามีการพัฒนาที่สูงขึ้นจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง และมีผลการ ประเมินความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรมของโรงเรียนชัยสิทธิवास “พัฒน สายบำรุง” สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ของผู้ที่เกี่ยวข้องโดยรวมอยู่ ในระดับมาก

อภิปรายผล

ผลการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรณีศึกษาโรงเรียนชัยสิทธิवास “พัฒน สายบำรุง” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี ครั้งนี้ มีประเด็นสำคัญที่ควรนำมาสู่การอภิปรายผล มีประเด็นดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษารูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรณีศึกษาโรงเรียนชัยสิทธิवास “พัฒน สายบำรุง” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาปทุมธานี มีองค์ประกอบสำคัญ 2 มิติ คือ มิติด้าน องค์ประกอบของสถานศึกษาสู่ความเป็นองค์การนวัตกรรม และมิติด้านการบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อน สู่องค์การนวัตกรรม ดังนี้

มิติด้านองค์ประกอบของสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรม แบ่งเป็น 7 ด้าน ดังนี้

1) ด้านการกำหนดเป้าหมาย ทั้งนี้สถานศึกษาต้องมีการกำหนดเป้าหมายในการพัฒนา หรือดำเนินการอย่างชัดเจน โดยใช้กระบวนการที่ผู้ที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วม โดยเริ่มตั้งแต่การวิเคราะห์ องค์การ และการร่วมกันกำหนดทิศทางสู่เป้าหมายของการพัฒนา และการรับรู้ถึงภาพความสำเร็จของ องค์การร่วมกัน โดยเฉพาะการพัฒนาสู่องค์การนวัตกรรม ที่ต้องใช้กระบวนการในการมีส่วนร่วมของทุก ฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้เนื่องจากการเป็นองค์การนวัตกรรมนั้นต้องอาศัยความร่วมมือของบุคลากรใน องค์การในการกำหนดเป้าหมายร่วมกันและมีวิสัยทัศน์ร่วมกันเพื่อให้ทุกคนได้ทราบทิศทางในการ ปฏิบัติงานไปในแนวเดียวกัน (Martins and Terblanche, 2003) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดการพัฒนา

องค์กรสู่ความสำเร็จของ McKensay (1970) ที่เสนอไว้ว่าการนำองค์การสู่ความสำเร็จนั้น จะเริ่มต้นด้วยการสร้างวิสัยทัศน์ร่วมกัน (Share vision) เพื่อให้ทุกคนเข้าใจถึงทิศทางในการพัฒนาก่อนลงมือปฏิบัติ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของการบริหารระบบคุณภาพโดยรวมทั้งองค์การ (TQM : Total Quality Management) ที่เริ่มด้วยการนำองค์การเป็นส่วนสำคัญของการพัฒนาองค์การคุณภาพ และ Dundon (2002) ได้เสนอว่าองค์การนวัตกรรมเริ่มด้วยการสร้างวิสัยทัศน์และกลยุทธ์ร่วมในการสร้างนวัตกรรม (Shared Innovation Vision and Strategy) บุคลากรทุกระดับในองค์การต้องมีส่วนร่วมในการสร้างนวัตกรรม เพราะนวัตกรรมสามารถมาจากทุกๆ คนและสามารถเกิดขึ้นได้ในทุกๆ ที่

2) ด้านการสร้างความเข้าใจร่วมกัน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญของการทำงานร่วมกันให้เกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิผล มีพลัง ต้องเกิดจากความเข้าใจร่วมกันที่จะนำไปสู่พลังการทำงานและไม่เกิดความขัดแย้งในการปฏิบัติ หรือการทำงานที่ไม่ประสานกันในลักษณะต่างคนต่างทำ สถานศึกษาจะต้องมีการสื่อสารความเข้าใจถึงแนวทางการดำเนินการที่ชัดเจน โดยใช้กระบวนการ PLC และ PDCA ในการร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาการดำเนินการ แนวทางแก้ไขปัญหา และการสะท้อนความคิดเห็น จนเกิดเป็นความเข้าใจร่วมกัน แล้วหาข้อสรุปเพื่อเป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน ทั้งนี้เนื่องจากการเป็นองค์กรนวัตกรรมนั้นจำเป็นต้องมีการประชุมชี้แจงแนวปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันและทำให้การดำเนินงานมีความคล่องตัว รวดเร็ว และเกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด (Dundon, 2002) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Louis, Kruse, & Marks (1996) ที่ได้อธิบายว่าการสร้างความเข้าใจร่วมกันเป็นการวางแผนการดำเนินงานร่วมกันจนเกิดเจตจำนงในการทำงานร่วมกันอย่างสร้างสรรค์ เพื่อให้บรรลุผลที่การเรียนรู้ของผู้เรียน การเรียนรู้ของทีม และการเรียนรู้ของครู บนพื้นฐานงานที่มี ลักษณะต้องมีการคิดร่วมกัน วางแผนร่วมกัน ความเข้าใจร่วมกัน ข้อตกลงร่วมกัน การตัดสินใจร่วมกัน แนวปฏิบัติร่วมกัน การประเมินผลร่วมกัน และการรับผิดชอบร่วมกัน

3) ด้านการมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลง สถานศึกษาให้ความสำคัญกับนวัตกรรมและสนับสนุนการเปลี่ยนแปลงองค์การต้องมองว่านวัตกรรมเป็นส่วนหนึ่งของธุรกิจ ไม่ใช่แค่กิจกรรมพิเศษที่ทำโดยพนักงาน เพียงไม่กี่คนเท่านั้นและต้องมีการส่งเสริม ยอมรับความคิดและวิธีการใหม่ในการทำงาน ทั้งนี้เนื่องจากการเป็นองค์กรนวัตกรรมนั้นจะมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลงอย่างสร้างสรรค์ มีการปรับเปลี่ยนแนวคิด และวิธีการดำเนินงานให้ทันต่อสภาวะการณปัจจุบัน เช่น การนำเทคโนโลยีมาใช้ในระบบงาน เทคโนโลยี สารสนเทศ และเครือข่ายข้อมูล มีการพัฒนาข้อมูลให้เป็นปัจจุบันสามารถนำมาใช้งานได้จริง และสะดวกต่อการใช้งาน (Martins and Terblanche, 2003) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Harvard Business School (2003) ที่ได้เสนอคุณลักษณะขององค์การที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในองค์การ ผู้บริหารที่มีความกล้าเสี่ยงโดยอยู่บนพื้นฐานของเหตุและผล และ

ยอมเปิดใจรับกับความคิดหรือการทดลองสิ่งใหม่ รวมทั้งต้องมีความสุขและยอมรับกับความผิดพลาดหรือล้มเหลวที่อาจเกิดขึ้นได้เสมอในการสร้างนวัตกรรม

4) ด้านการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำงาน สถานศึกษาจะต้องสร้างบรรยากาศในการทำงานที่สนับสนุนการสร้างนวัตกรรม บุคลากรทุกคนมีส่วนร่วมสร้างบรรยากาศในองค์กรที่เอื้อให้เกิดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม ทั้งนี้เนื่องจากการเป็นองค์กรนวัตกรรมนั้น จำเป็นต้องมีการทำงานร่วมกันเป็นทีม ดังนั้นจึงต้องมีการทำงานแบบมีส่วนร่วมของหลาย ๆ ฝ่าย ในทางปฏิบัติอย่างเหมาะสมและมีการส่งเสริมมุ่งเน้นการใช้กระบวนการทำงานร่วมกันแบบใหม่ที่มีการระดมความคิดและสะท้อนกลับความคิดร่วมกันเพื่อให้เกิดแนวคิดใหม่ (Von Stamm, 2008) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Adair (1996) ที่ได้เสนอว่าปัจจัยที่สำคัญในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม คือ การกระตุ้นซึ่งกันและกัน (Mutual Stimulation) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) และการวิพากษ์วิจารณ์เชิงสร้างสรรค์ (Constructive Criticism) องค์กรที่ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมและทำงานเป็นทีมจะต้องกระตุ้นให้เกิดการมีส่วนร่วม มีการแบ่งปันข้อเท็จจริงและข้อมูลที่เกี่ยวข้องแก่พนักงาน รวมทั้งการเตรียมพร้อมในการจัดสรรทรัพยากรที่สำคัญสำหรับการศึกษาและการฝึกอบรม มีการสื่อสารภายในองค์กรซึ่งเน้นการสื่อสารโดยการพูดคุยมากกว่าการใช้ลายลักษณ์อักษรและจะให้การเคารพกันระหว่างเพื่อนร่วมงาน นวัตกรรมต้องการทีมงานที่มีการสื่อสารในแนวขวาง (Lateral Communication) ที่ดีเยี่ยมและมีความยืดหยุ่นของโครงสร้าง มีการยอมรับความผิดพลาดหรือความล้มเหลวอันเป็นผลจากความกล้าเสี่ยง องค์กรต้องทำให้พนักงานรับรู้ถึงความผิดพลาดหรือล้มเหลวเป็นเรื่องที่สามารถเกิดขึ้นได้เสมอในการสร้างนวัตกรรมและไม่ใช้สิ่งที่น่ากลัว

5) ด้านพัฒนาการเรียนรู้ การนิเทศ สถานศึกษามีการส่งเสริมภาวะผู้นำการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นในทุกระดับ เพื่อให้ทุกคนสามารถแสดงศักยภาพของตนเองได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้เนื่องจากการเป็นองค์กรนวัตกรรมในด้านการศึกษานั้นจะต้องมุ่งเน้นการส่งเสริมศักยภาพของครูผู้สอนให้มีภาวะผู้นำการเรียนรู้ โดยมีความสามารถ ความชำนาญในด้านการจัดการเรียนการสอนจนเป็นแบบอย่างที่ดีได้ โดยการพัฒนาบุคลากรอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีภาวะผู้นำ มีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอน และมีการสร้างขวัญกำลังใจให้กับครูผู้สอนให้เกิดแรงจูงใจในการปฏิบัติงานที่ดีขึ้น (Christiansen, 2000) ซึ่งสอดคล้องกับ Tidd and others (2001) ที่ได้อธิบายว่าองค์ประกอบขององค์กรนวัตกรรมนั้นการมีภาวะผู้นำและความตั้งใจที่จะมุ่งไปสู่นวัตกรรม (Shared Vision, Leadership and The Will to Innovate) เมื่อเกิดการปรับเปลี่ยนเป้าหมาย และวิสัยทัศน์ขององค์กรใหม่ ภาวะผู้นำถือเป็นบทบาทสำคัญในการเปลี่ยนแปลงเนื่องจากผู้นำจะต้องสื่อสารและสร้างความชัดเจนในการรับรู้วิสัยทัศน์ จุดประสงค์และกลยุทธ์ใหม่ รวมทั้งต้องกระจายและสนับสนุนให้พนักงานทุกคนมีส่วนร่วมในวิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์และกลยุทธ์ด้านนวัตกรรมขององค์กร

6) ด้านเสริมสร้างวิธีการทำงานแนวใหม่ สถานศึกษาจะมีการสร้างแนวทางที่ถือว่าเป็นวัฒนธรรมองค์การ (Culture) ที่เป็นแนวทางและความเชื่อในการปฏิบัติงาน ทั้งนี้เนื่องจากการเป็นองค์การนวัตกรรมจะต้องมีการมีการนำแนวคิดและวิธีการใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการดำเนินงานให้มีการพัฒนาหลาย ๆ ด้านอย่างเป็นระบบ (Von Stamm, 2008) มีการสนับสนุนการทำงานเป็นทีม ส่งเสริมให้มีการสื่อสารทั้งภายในและภายนอกองค์การ และทำให้สมาชิกรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ ทีมงานและอาชีพ มีการกระจายอำนาจ (Share Authority) ทำให้พนักงานรู้สึกมีความปลอดภัย (Personal Security) มีอิสระและความคิดสร้างสรรค์ กล้าเสี่ยง ยอมรับและเรียนรู้จากความผิดพลาด วัฒนธรรมองค์การนวัตกรรมจะต้องมุ่งไปสู่เป้าหมายในการทำงานขององค์การวัฒนธรรมจะต้องสนับสนุนให้เกิดความคิดใหม่ๆ ทำให้รู้สึกสนุกในการทำงานซึ่งจะเป็นปัจจัย สำคัญในการสร้างแรงจูงใจให้พนักงานในองค์การเกิดความคิดสร้างสรรค์ และมีระบบข้อมูลข่าวสาร (Information System) จะช่วยในการตัดสินใจ และส่งเสริมให้มีเครือข่ายในการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างกันซึ่งจะช่วยในการทำให้ได้มาซึ่งข้อมูลและการเผยแพร่ องค์การควรมหาช่องทางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลให้กับพนักงานในองค์การ (Holder and Matter, 2008) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Peter and Waterman, 1988) และ บุญเกื้อ ครอบหาเวช (2543) ที่ได้กล่าวว่าองค์การแห่งนวัตกรรม เป็นองค์การที่มีการนำความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้จนเป็นผลสำเร็จและแผ่กว้างออกไปจนกลายเป็นระเบียบวิธีปฏิบัติแก่บุคคลทั่วไป เป็นกระบวนการที่เกิดจากการนำความรู้ทักษะและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาผสมผสานกับความสามารถทางด้านการบริหารจัดการของผู้บริหาร เพื่อสร้างให้เกิดการพัฒนา

7) ด้านการประเมินผล สถานศึกษามีระบบการประเมินความคิดสำหรับนวัตกรรม องค์การต้องการระบบสำหรับการจัดการนวัตกรรมที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพราะจะเป็นแนวทางสำหรับความคิดให้เคลื่อนไปตามลำดับขั้นตอนขององค์การ ทั้งนี้เนื่องจากการดำเนินงานขององค์การนวัตกรรมนั้นจำเป็นต้องมีการประเมินผลการดำเนินงานทุกด้าน ทั้งด้านกระบวนการ ด้านบุคลากร ด้านทรัพยากร และด้านอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลจากการประเมินผลมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และปรับปรุงผลการดำเนินงานให้ดียิ่งขึ้น (จิรพรรณ จันทร์วิเชียร, 2559) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Higgins (1995) ที่ได้กล่าวว่าองค์การนวัตกรรมจำนวนมากจะมีขั้นตอนการคัดกรองความคิด เพื่อการสนับสนุนด้านทรัพยากรและเงินทุน เช่น ระบบการคัดแยกความคิดเพื่อนำไปสู่การสร้างนวัตกรรม

2. มิติการขับเคลื่อนสถานศึกษาสู่องค์การนวัตกรรม ด้วยระบบคุณภาพที่เน้นการมีส่วนร่วม และกระบวนการชุมชนทางวิชาชีพ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลตามเป้าหมายหรือความคาดหวัง ต้องอาศัยกระบวนการบริหารจัดการที่มีระบบที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพที่เน้นการมีส่วนร่วม เพื่อเป็นกลไกในการขับเคลื่อน สนับสนุน ส่งเสริม

แก้ปัญหาและเป็นการระดมทรัพยากรเพื่อการพัฒนาที่เหมาะสม จากผลการศึกษาพบว่าชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community : PLC) ของโรงเรียนชัยสิทธิ์ธาวาส “พัฒน สายบำรุง” นั้นสามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงซึ่งนำไปสู่องค์การนวัตกรรม โดยมีการมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมทำงานเป็นทีม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้การทำงานจนทำให้เกิดแนวทางปฏิบัติใหม่ เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวความคิดใหม่ที่มุ่งสู่การเปลี่ยนแปลงกระบวนการทำงานรูปแบบใหม่ที่ดียิ่งขึ้นบนพื้นฐานของการทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันจนเกิดเป็นวัฒนธรรมขององค์กร ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ที่ได้สรุปไว้ว่าการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ หรือ ชุมชนกัลยาณมิตร (Caring community) ของกลุ่มคนที่อยู่ร่วมโดยมีวิถีและวัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน ในชุมชน มีคุณลักษณะคือ มุ่งเน้นความเป็นชุมชนแห่งความสุข ทั้งการทำงานและการอยู่ร่วมกันที่มีลักษณะวัฒนธรรมแบบ “วัฒนธรรมแบบเปิดเผย” ที่ทุกคนมีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นของตนเป็นวิถีแห่งอิสรภาพ และเป็นพื้นที่ให้ความรู้สึกปลอดภัยหรือปลอดภัยใช้อ่านจากัดตัน บนพื้นฐานความไว้วางใจ เคารพซึ่งกันและกัน มีจริยธรรมแห่งความเอื้ออาทรเป็นพลังเชิงคุณธรรม คุณงามความดีที่สมาชิกร่วมกันทำงานแบบอุทิศตนเพื่อวิชาชีพโดยมีเจตคติเชิงบวกต่อการศึกษและผู้เรียนสอดคล้องกับ Sergiovanni (1994) ที่ว่า PLC เป็นกลุ่มที่มีวิสัยทัศน์ต่อกันเป็นกลุ่มที่เหนียวแน่นจากภายใน ใช้ความเป็นกัลยาณมิตรเชิงวิชาการต่อกัน ทำให้ลดความโดดเดี่ยวระหว่าง ปฏิบัติงานสอนของครู มีความศรัทธาร่วมอยู่ร่วมกันแบบเชิงบวก การเชื่อมโยงการพัฒนา PLC ไปกับวิถีชีวิตตนเองและวิถีชีวิตชุมชนอันเป็นพื้นฐานสำคัญของ สังคมฐานการพึ่งพาตนเอง (สุรพล ธรรมร่วมดี และคณะ, 2553) มีบรรยากาศของ “วัฒนธรรมแบบเปิดเผย” ทุกคนมีเสรีภาพที่จะแสดงความคิดเห็นของตน เป็นวิถีแห่งอิสรภาพ ยึดความสามารถ และสร้างพื้นที่ปลอดภัยใช้อ่านจากัดตัน

อีกทั้งโรงเรียนชัยสิทธิ์ธาวาส “พัฒน สายบำรุง” นั้นมีการนำแนวคิดการบริหารระบบคุณภาพ PDCA มาใช้ร่วมกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) ซึ่งทำให้มีการดำเนินงานสู่องค์การนวัตกรรมอย่างเป็นระบบ มีการวางแผนการทำงานร่วมกันโดยการประชุมชี้แจงและสร้างความเข้าใจจนทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นแนวปฏิบัติร่วมกัน ทั้งนี้เนื่องจากกระบวนการบริหารระบบคุณภาพ PDCA นั้นสามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานเป็นระบบมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจนและสามารถนำมาใช้ในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ยุทธนา เกื้อกุล, 2560) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Harvard business (2003) ที่ได้อธิบายว่า กระบวนการบริหารระบบคุณภาพ PDCA นั้นประกอบไปด้วย ขั้นตอนการวางแผนการปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุง ซึ่งเป็นกระบวนการที่ใช้ปรับปรุงการทำงานขององค์กรอย่างเป็นระบบ โดยมีเป้าหมายเพื่อแก้ปัญหาและเกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องสามารถขับเคลื่อนการดำเนินงานขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาผลการนำแนวคิดเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และกระบวนการบริหารระบบคุณภาพ PDCA มาใช้ในการบริหารการศึกษาทำให้โรงเรียนชัยสิทธิ์ธาวาส “พัฒน

สายบ่ารุง” ได้มีการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรมเป็นรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม คือ TURBINE Model ซึ่งได้มีการนำแนวคิดเกี่ยวกับชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC) และกระบวนการบริหารระบบคุณภาพ PDCA มาใช้เป็นกระบวนการขับเคลื่อนการบริหารการศึกษามุ่งสู่เป้าหมาย 7 ด้าน ได้แก่ 1) การกำหนดเป้าหมาย (Target : T) 2) การสร้างความเข้าใจร่วมกัน Understanding : U) 3) การมุ่งเน้นการเปลี่ยนแปลง (Reform : R) 4) การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการทำงาน (Behavioral change : B) 5) การสร้างภาวะผู้นำการเรียนรู้ (Instruction: I) 6) การสร้างวิธีการทำงานแบบใหม่ (Norm : N) และ 7) การประเมินผล (Evaluate : E)

2. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรณีศึกษาโรงเรียนชัยสิทธิवास “พัฒน สายบ่ารุง” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปทุมธานี โดยใช้เทคนิคแบบเดลฟาย (3 รอบ) จากความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิโดยผลสรุปรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา ทุกด้านในแต่ละองค์ประกอบทั้งมิติองค์ประกอบสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม และมิติการขับเคลื่อนสู่องค์กรนวัตกรรมด้วยระบบคุณภาพและการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ที่เน้นการมีส่วนร่วม มีค่ามัธยฐานมากกว่า 4.00 และค่าพิสัยควอไทล์น้อยกว่า 1.50 จึงเป็นรูปแบบที่สามารถนำไปใช้ในการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นไปตามกระบวนการวิจัยโดยใช้เทคนิคเดลฟายของ Linstone and Turoff, (1975) และวาโร เฟ็งสวัสดี (2553, หน้า 9-10) ที่สรุปได้ว่ากรณีที่ได้ค่าพิสัยระหว่างควอไทล์หรือค่า IR น้อย ($IR < 1.5$) แสดงว่าความคิดเห็นที่ได้จากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันก็สามารถยุติกระบวนการวิจัยและสรุปผลการวิจัยได้ โดยทั่วไปการวิจัยด้วยเทคนิคเดลฟาย ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในรอบที่ 3 และรอบที่ 4 จะมีความแตกต่างกันน้อยมาก ดังนั้นจึงอาจจะสรุปผลการวิจัยได้ตั้งแต่แบบสอบถามรอบที่ 3 ถ้าพบว่าค่า IR ที่ได้ในแต่ละข้อคำถามมีค่าน้อย ๆ แสดงว่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญอยู่ในวงแคบๆก็ไม่จำเป็นต้องเก็บข้อมูล ในรอบต่อไป และสอดคล้องกับการวิจัยแนวทางการพัฒนารูปแบบการบริหารโรงเรียนด้วยระบบคุณภาพโดยรวมสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานของรุ่งรัชดาพร เวหชาติ (2548) โดยใช้กระบวนการแบบเดลฟาย 3 รอบ และมีผลความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิมีค่ามัธยฐานมากกว่า 3.50 และค่าพิสัยควอไทล์น้อยกว่า 1.50

3. การใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรณีศึกษาโรงเรียนชัยสิทธิवास “พัฒน สายบ่ารุง” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปทุมธานี มีผลการประเมินด้านความเหมาะสมของรูปแบบในการนำไปใช้ในการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม ทั้งมิติด้านองค์ประกอบขององค์กรนวัตกรรมในโรงเรียน และมิติการใช้กระบวนการบริหารจัดการเพื่อขับเคลื่อนสู่องค์กรนวัตกรรมด้วยระบบบริหารเชิงคุณภาพและการใช้ชุมชนทางวิชาชีพที่เน้นการมีส่วนร่วม โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการบริหาร

จัดการระบบคุณภาพที่เน้นการมีส่วนร่วม ทำให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกคนได้มีโอกาสรับรู้ เสนอแนะและร่วมปฏิบัติตามแนวทางการดำเนินการ ตลอดจนมีส่วนร่วมในการวางแผน การร่วมกันปฏิบัติ การตรวจสอบ และประเมินผลเพื่อปรับปรุงและพัฒนาสู่เป้าหมายของโรงเรียนตั้งแต่เริ่มต้นในกระบวนการวิเคราะห์ปัญหาองค์การ การกำหนดทิศทาง การดำเนินการ ในทุกกระบวนการจนถึงกระบวนการสุดท้ายที่เป็นผลลัพธ์ ซึ่งถือเป็นความรับผิดชอบร่วมกัน จึงทำให้ผู้เกี่ยวข้องทุกคนมีความเข้าใจถึงบริบทและความต้องการของโรงเรียนได้โดยตลอดและร่วมกันเลือกแนวทางที่มีความเหมาะสม สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี ยกตัวอย่างเช่น โครงการสถานศึกษาสีขาวปลอดยาเสพติดและอบายมุข โดยโรงเรียนมีการวางแผนการดำเนินโครงการโดยใช้คือ TURBINE Model เป็นตัวขับเคลื่อนการดำเนินโครงการ โดยมีการกำหนดเป้าหมายของโครงการอย่างชัดเจน มีการประชุมชี้แจงสร้างความเข้าใจร่วมกันของครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียน และผู้ปกครอง เพื่อวางแผนและหาแนวทางการดำเนินงานที่ดีและเหมาะสม มีการสร้างความตระหนักถึงความสำคัญของโครงการที่ส่งผลต่อคุณภาพของผู้เรียน ตลอดจนสู่ชุมชนและสังคมที่ปลอดยาเสพติด มีการร่วมกันทำงานเป็นทีมโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมในโครงการ มีการจัดกิจกรรมส่งเสริมรณรงค์ต่อต้านยาเสพติดแบบมีส่วนร่วม มีการยกย่องชมเชยการปฏิบัติที่ดีของครูและนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับโครงการปลอดยาเสพติดและอบายมุข มีการกำกับดูแล นิเทศติดตามผลการดำเนินโครงการเพื่อนำผลการดำเนินงานมาปรับปรุงและพัฒนาโครงการในอนาคตต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ รุ่งรัชดา เวหะชาติ (2548) ศึกษารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์การของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทุกองค์ประกอบพบว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุดและผลการศึกษาการพัฒนากระบวนการบริหารสถาบันอุดมศึกษาตามแนวคิดการบริหารงานแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การ พบว่า กระบวนการบริหารงานแบบมุ่งคุณภาพทั้งองค์การมีผลการประเมินใกล้เคียงกัน เช่นเดียวกับ Laetz (1993) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง “Total Quality Management Implementation : The Effect of Forces of Change on Organization Development Change Tactics” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำกระบวนการคุณภาพไปใช้ในการพัฒนาองค์การ พบว่า การนำระบบการบริหารคุณภาพองค์การโดยรวมสามารถส่งผลให้สถานศึกษาบรรลุความสำเร็จได้ตามเป้าหมาย นอกจากนี้การดำเนินการบริหารจัดการของโรงเรียนชัยสิทธิ์वास “พัฒน สายบำรุง” ซึ่งเป็นโรงเรียนในโครงการหนึ่งโรงเรียนหนึ่งนวัตกรรมของกระทรวงศึกษาธิการ และใช้แนวทางการบริหารจัดการโดยใช้ระบบคุณภาพตามเกณฑ์รางวัลคุณภาพแห่งชาติทำให้ผู้เกี่ยวข้องในการดำเนินการมีความเข้าใจต่อระบบการบริหารจัดการค่อนข้างดีอยู่แล้วจึงเห็นว่าเป็นแนวทางที่เหมาะสม สอดคล้องกับคู่มือการบริหารจัดการระบบคุณภาพของโรงเรียนสู่มาตรฐานสากล (สำนักมัธยมศึกษาตอนปลาย, 2553)

สำหรับมิติด้านการขับเคลื่อนสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม ด้วยกระบวนการบริหารเชิงคุณภาพและการใช้ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นกระบวนการที่ช่วยให้เกิดพลวัตในองค์กร ทำให้เกิดการพัฒนาย่างต่อเนื่อง เนื่องจากที่การร่วมกันนำเสนอปัญหา ทบทวน แสดงความเห็นและแก้ไขปัญหาร่วมกันอย่างเป็นระบบ เป็นกลไกที่ทำให้เกิดการดำเนินงานร่วมกันเป็นทีม มีการยอมรับซึ่งกันและกัน ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาองค์กรในปัจจุบันและอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับความเป็นองค์กรนวัตกรรม ที่ต้องมีการนำความเปลี่ยนแปลงใหม่ๆ มาประยุกต์ใช้จนเป็นผลสำเร็จและแผ่กว้างออกไปจนกลายเป็นระเบียบวิธีปฏิบัติแก่บุคคลทั่วไป องค์กรนวัตกรรมจึงเป็นกระบวนการที่เกิดจากการนำความรู้ทักษะและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาผสมผสานกับความสามารถทางด้านการบริหารจัดการของผู้บริหาร เพื่อสร้างให้เกิดการพัฒนา และตอบสนองต่อความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการขององค์กรที่สูงขึ้น (บุญเกื้อควรหาเวช, 2543) โดยรวมมีผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากถึงมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการศึกษาของโรงเรียนชัยสิทธิवास “พัฒน สบายบำรุง” เป็นสถานศึกษาที่อยู่ในโครงการหนึ่งโรงเรียนหนึ่งนวัตกรรมของกระทรวงศึกษาธิการ ที่มีแนวทางที่สอดคล้องกับมิติด้านการขับเคลื่อนสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม และยังมี การดำเนินงานในลักษณะอื่นอีกหลายโครงการที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น โครงการโรงเรียนมาตรฐานสากล โครงการโรงเรียนสีขาว โครงการโรงเรียนคุณธรรม และโครงการโรงเรียนตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เป็นต้น จึงมีการดำเนินการตามตัวบ่งชี้ที่สอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ ทำให้เข้าใจแนวทางการดำเนินการเป็นอย่างดี จึงส่งผลให้ผลการประเมินความเหมาะสมอยู่ในระดับมากและมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับเบญจมาพร โยเกษงค์ (2558, หน้า 142) ได้ศึกษารูปแบบการบริหารสถานศึกษาพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 ที่เน้นการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษา ชุมชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้เข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกขั้นตอน พบว่าความเหมาะสมของรูปแบบการบริหารสถานศึกษาพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 โดยรวมมี ความเหมาะสมมากที่สุด และสอดคล้อง รัตนา หลวงกลาง (2558, หน้า 134) ที่ได้ศึกษาแนวทางการบริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต 2 พบว่า แนวทางการบริหารสถานศึกษาโดยใช้การบริหารเชิงระบบคุณภาพ ด้านการพัฒนาหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนา และด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา มีความเหมาะสมโดยภาพอยู่ อยู่ในระดับคุณภาพมากที่สุด

4. การประเมินผลที่เกิดจากการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม และ ความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรมของโรงเรียนชัยสิทธิवास “พัฒน สบายบำรุง” สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปทุมธานี พบว่าโรงเรียนมีผลการพัฒนา ด้านนวัตกรรมโดยรวมทั้งในระดับองค์กร ระดับผู้บริหาร ระดับครูและนักเรียน เป็นอย่างดียิ่งส่งผลให้ได้รับรางวัลด้านนวัตกรรมทั้งในระดับจังหวัด ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับภาค และระดับประเทศ

อย่างต่อเนื่องดังภาคผนวก นอกจากนี้ยังมีผลการพัฒนาตามเกณฑ์มาตรฐานของระบบการประกันคุณภาพการศึกษาทั้งในด้านคุณภาพผู้เรียน ด้านกระบวนการบริหารจัดการ และด้านการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมีผลการพัฒนาสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่นเดียวกับผลการประเมินความพึงพอใจของผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการ สถานศึกษา นักเรียนและผู้ปกครอง พบว่ามีความพึงพอใจต่อการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม “TURBINE MODEL” ของโรงเรียนตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากการใช้รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา มีกระบวนการที่ช่วยขับเคลื่อนในการบริหารจัดการที่เหมาะสม โดยเน้นการพัฒนาภาวะผู้ของผู้บริหารและบุคลากรในการนำองค์กร มีการใช้หลักคุณธรรมและการมีส่วนร่วม ทำให้บุคลากรและผู้เกี่ยวข้องได้มีความเข้าใจจุดหมาย แนวดำเนินการ ที่ชัดเจน ตลอดจนการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมส่งผลต่อความรับผิดชอบตามหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย และการทำงานร่วมกันเป็นทีม ทำให้เกิดประสิทธิผลที่ชัดเจนขึ้นเป็นรูปธรรมและส่งผลต่อความพึงพอใจของผู้เกี่ยวข้อง สอดคล้องกับผลการศึกษาด้านความพึงพอใจต่อรูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์กร ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ของรุ่งรัชดาพร เวหะชาติ (2548) พบว่าผู้เกี่ยวข้องในการจัดการศึกษาของโรงเรียน ประกอบด้วยผู้บริหาร ครู และคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานมีความพึงพอใจต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารคุณภาพทั้งองค์กร โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับจุฑามาส พัฒนศิริ (2560, หน้า 126) ที่ได้ศึกษารูปแบบการบริหารสถานศึกษา ของโรงเรียนในจังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 42 พบว่าความพึงพอใจของผู้ที่เกี่ยวข้องต่อการนำรูปแบบการบริหารสถานศึกษาไปใช้โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับกนกภรณ์ รัตนยิ่ง (2558, หน้า 92) ที่ทำการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาพอเพียงสู่การเป็นศูนย์การเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างอุปนิสัยอยู่อย่างพอเพียงของนักเรียนโรงเรียนเทศบาล 4 (ธนวิถิ) จังหวัดยะลา ผลการประเมินความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง ต่อรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาสู่การเป็นศูนย์การเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงพบว่า มีระดับความพึงพอใจในระดับมากทุกรายการ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา ในมิติของการบริหารจัดการด้วยระบบคุณภาพที่เน้นการมีส่วนร่วม ควรมุ่งเน้นการพัฒนาด้านกระบวนการบริหารจัดการมากขึ้น รองลงมาเป็นด้านผลลัพธ์ และด้านอื่นๆ ตามลำดับ

1.2 รูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา ปทุมธานี ในมิติของการใช้ภาวะผู้นำเพื่อการจัดการเรียนรู้ ควรเน้นการพัฒนาด้านทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มากขึ้น รองลงมาเป็นด้านเจตคติที่ดีต่ออาชีพ สุจริตและด้านอื่นๆ ตามลำดับ

1.3 สถานศึกษาสามารถนำรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรมในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไปประยุกต์ใช้ในการวางแผนบริหารจัดการสถานศึกษา เพื่อพัฒนาสถานศึกษาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนตามบริบทของสถานศึกษา

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรม ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เพื่อให้ได้รูปแบบหรือแนวทางในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่หลากหลายและครอบคลุมสภาพแวดล้อมและบริบทของสถานศึกษามากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารสถานศึกษาสู่องค์กรนวัตกรรมในโรงเรียน สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นระยะอย่างต่อเนื่องเพื่อให้เกิดความยั่งยืนของการพัฒนาสถานศึกษาและชุมชน และสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม